

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на Комисията, нотифицирано под номер С(2010) 4754 от 13 юли 2010 г. като писмо до Ирландия, с което се отхвърля искане за увеличаване на капацитета поради направени в областта на безопасността подобрения във връзка с нов риболовен кораб Niamh Eoghan, и с което се заменя предходното решение по посоченото искане, а именно Решение на Комисията 2003/245 от 4 април 2003 г. относно получените от Комисията искания за увеличаване на целите на МПО IV с оглед подобряване на безопасността, мореплаването, хигиената, качеството на продуктите и условията на труд за корабите с обща дължина по-голяма от 12 метра (ОВ L 90, стр. 48), което е отменено в частта, отнасяща се до жалбоподателя, с Решение на Общия съд от 13 юни 2006 г. по дело Boyle и др./Комисия (съединени дела T-218/03—T-240/03, Recueil, стр. II-1699).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място жалбоподателят твърди, че приетият от ответника акт няма правно основание. Член 4, параграф 2 от Решение 97/413/ЕО на Съвета от 26 юни 1997 година относно целите и подробните правила за реструктуриране на сектора на рибарството в Общността за периода от 1 януари 1997 г. до 31 декември 2001 г. с оглед на постигане на устойчиво равновесие между ресурсите и тяхната експлоатация (ОВ L 175, стр. 27) продължава да бъде подходящото правно основание за обжалваното решение и затова според жалбоподателя няма правно основание, на което Комисията да приеме решението като *ad hoc* решение.

На второ място жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала съществено процесуално нарушение. Жалбоподателят твърди, че съгласно Решение 97/413/ЕО на Съвета обжалваното решение е трябвало да бъде прието съобразно процедурата на Управителните комитети и че като е приела решението *ad hoc*, Комисията е допуснала съществено процесуално нарушение.

На трето място жалбоподателят твърди, че като е тълкувала неправилно член 4, параграф 2 от Решение 97/413/ЕО на Съвета, Комисията е превишила правомощията си, като по-специално е приложила неотносимите критерии и не е взела предвид понятието „риболовни усилия“ от Решение 97/413/ЕО на Съвета и от законодателството на Общността в областта на рибарството, приложимо към момента, в който жалбоподателят е направил искането за свързан с безопасността тонаж през декември 2001 г.

Освен това жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено поради редица явни грешки в преценката на направеното от жалбоподателя искане за свързан с безопасността

тонаж. По-специално жалбоподателят твърди, че решението на Комисията да отхвърли направеното от жалбоподателя искане на това основание е неправилно, тъй като използването на заместващ капацитет за Niamh Eoghan от редица по-малки кораби означава, че общият капацитет на поливалентния сегмент на ирландската флота не е бил увеличен при регистрацията на този кораб.

На последно място жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила правото му на добра администрация. Жалбоподателят твърди, че отказът на Комисията да прецени основателността на искането му съставлява нарушение на задължението ѝ по член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 83, 2010 г., стр. 389) и, по-специално на правото на искането му съгласно член 4, параграф 2 от Решение 97/413/ЕО да бъде разгледано „справедливо и в разумен срок“.

Жалба, подадена на 27 септември 2010 г. — Murphy/Комисия

(Дело T-467/10)

(2010/С 328/76)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Larry Murphy (Castletownbere, Ирландия)
(представители: A. Collins SC, N. Travers, Barrister и D. Barry, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Комисията, нотифицирано под номер С(2010) 4753 от 13 юли 2010 г. като писмо до Ирландия, с което се отхвърля искане за увеличаване на капацитета поради направени в областта на безопасността подобрения във връзка с евентуалния нов пелагичен траулер, който следва да замести MFV Menhaden, и с което се заменя предходното решение по посоченото искане, а именно Решение на Комисията 2003/245 от 4 април 2003 г. относно получените от Комисията искания за увеличаване на целите на МПО IV с оглед подобряване на безопасността, мореплаването, хигиената, качеството на продуктите и условията на труд за корабите с обща дължина по-голяма от 12 метра (ОВ L 90, стр. 48), което е отменено в частта, отнасяща се до жалбоподателя, с Решение на Съда от 17 април 2008 г. по дело Flaherty и др./Комисия (С-373/06 Р, С-379/06 Р и С-382/06 Р, Сборник, стр. I-2649), и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на Комисията, нотифицирано под номер С(2010) 4753 от 13 юли 2010 г. като писмо до Ирландия, с което се отхвърля искане за увеличаване на капацитета поради направени в областта на безопасността подобрения във връзка с евентуалния нов пелагичен траулер, който следва да замести MFV Menhaden, и с което се заменя предходното решение по посоченото искане, а именно Решение на Комисията 2003/245 от 4 април 2003 г. относно получените от Комисията искания за увеличаване на целите на МПО IV с оглед подобряване на безопасността, мореплаването, хигиената, качеството на продуктите и условията на труд за корабите с обща дължина по-голяма от 12 метра (ОВ L 90, стр. 48), което е отменено в частта, отнасяща се до жалбоподателя, с Решение на Съда от 17 април 2008 г. по дело Flaherty и др./Комисия (С-373/06 Р, С-379/06 Р и С-382/06 Р, Сборник, стр. I-2649).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място жалбоподателят твърди, че приетият от ответника акт няма правно основание. Член 4, параграф 2 от Решение 97/413/ЕО на Съвета от 26 юни 1997 година относно целите и подробните правила за реструктуриране на сектора на рибарството в Общността за периода от 1 януари 1997 г. до 31 декември 2001 г. с оглед на постигане на устойчиво равновесие между ресурсите и тяхната експлоатация (ОВ L 175, стр. 27) продължава да бъде подходящото правно основание за обжалваното решение и затова според жалбоподателя няма правно основание, на което Комисията да приеме решението като ад хос решение.

На второ място жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала съществено процесуално нарушение. Жалбоподателят твърди, че съгласно Решение 97/413/ЕО на Съвета обжалваното решение е трябвало да бъде прието съобразно процедурата на Управителните комитети и че като е приела решението ad hoc, Комисията е допуснала съществено процесуално нарушение.

На трето място жалбоподателят твърди, че като е тълкувала неправилно член 4, параграф 2 от Решение 97/413/ЕО на Съвета, Комисията е превишила правомощията си, като по-специално е приложила неотнормирани критерии и не е взела предвид понятието „риболовни усилия“ от Решение 97/413/ЕО на Съвета и от законодателството на Общността в областта на рибарството, приложимо към момента, в който жалбоподателят е направил искането за свързан с безопасността тонаж през декември 2001 г.

Освен това жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено поради редица явни грешки в преценката на направеното от жалбоподателя искане за свързан с безопасността тонаж. По-специално жалбоподателят твърди, че решението на Комисията да отхвърли направеното от жалбоподателя искане поради по-големия обем под главната палуба на заместващия кораб в сравнение с Menhaden е явно неправилно, каквото е и предположението ѝ, че „риболовното усилие“ на заместващия кораб ще бъде по-голямо от това на Menhaden.

На последно място жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила правото му на равно третиране. Жалбоподателят твърди, че отхвърлянето от Комисията на искането поради по-големия обем под главната палуба на заместващия кораб представлява съществена разлика в третирането, която съставлява недопустима дискриминация спрямо жалбоподателя в сравнение с изцяло различния подход към някои от исканията за допълнителен свързан с безопасността тонаж, приети с Решение на Комисията 2003/245, както и към едно от исканията, първоначално отхвърлено със същото решение, но впоследствие прието с Решение на Комисията, нотифицирано под номер С(2010) 4765 от 13 юли 2010 г.

Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Португалия/Комисия

(Дело T-475/10)

(2010/С 328/77)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, подпомаган от С. Botelho Moniz и Р. Gouveia e Melo, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Комисията С(2010) 4891 окончателен от 20 юли 2010 г. относно парафискалната такса за популяризиране на виното, събирана в Португалия — дело С-43/2004 (ex NN 38/2003);

При условията на евентуалност

— да се отменят седмото и деветото условие, предвидени в член 3, параграф 2 от решението,

като и в двата случая

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

а) Грешка при прилагането на член 107, параграф 1 от Договора, доколкото частта от приходите от таксата за популяризиране на виното, предназначена съгласно Декрет-закон № 119/97 от 15 май 1997 г. да финансира помощта за популяризиране и рекламиране на виното, е окачествена като държавни средства;

б) Грешка при прилагането на член 107, параграф 1 и член 296 от Договора и на Регламент (ЕО) № 1860/2004 на Комисията⁽¹⁾, доколкото Комисията е окачествила помощта за популяризиране и рекламиране на виното като държавна помощ, без да прецени дали тази помощ може да ограничи конкуренцията на пазара, нито дали тя представлява минимална помощ;